THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

SUBSCRIPTION PRICE 50 CENTS A YEAR

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

OCTOBER, 1925
VOL. VI, No. 2

THE FUNERAL OF A GANGSTER

A few weeks ago the newspapers reported the funeral of an East Side gangster. The reports were brief, but full of meaning. The following excerpt from one of them brings out a point which came as a shock to us:

> "At noon, when most of the crowd had viewed the body, a procession was formed and after a short service in the First American Roumanian Synagogue, a block away at 89 Rivington Street, the hearse, followed by twenty-five automobiles, started for Mt. Hebron Cemetery on Long Island."

Now that gangster had a reeking criminal record. He was killed by rival gangsters. He was a Jew and lived among the Jews on the lower East Side. As usual the news columns of the general press do not comment on the moral aspects of such occurrences. So there was not a word said as to the propriety of bringing a thug's body to a Jewish synagogue for funeral services.

However it does not need any comment, for every sincere and truthful Jew will at once stamp that incident as one of the greatest Chillul Hashem (blasphemies) that ever was committed by American Jewry. This outrage reflects upon the entire Jewish community. In their act of honoring so highly a thug's body they have given their approval of the gangster's deeds and have set a premium upon robbery and murder. If that dead body had not been a gangster's but that of a believer in the Lord Jesus Christ, they would have refused not only to perform a funeral service in the synagogue but also to give him a burial place in any Jewish cemetery!

As we write these lines, word comes to us that a Jewish congregation in New York hired a young man to be their Cantor for Rosh Hashonah and Yom Kippur. On the evening of the holiday when the people were gathered in the synagogue ready to hear the Cantor, a Jew came and said that he had seen this Cantor in a Christian Mission. Immediately there was an uproar and the young man was discharged forthwith, notwithstanding that they had made a contract with him for $300.

It reminds one of the day when the Lord Jesus Christ was on trial before Pilate, the Roman Governor in Jerusalem. The Jews had a custom that the governor should release unto the people a prisoner at the Feast of the Passover. At that [illegible] trial when the Sanhedrin, [illegible] and the people were gathered tog[illegible] Pilate asked them "whom will ye [illegible] release unto you, Barabbas or Jesus [illegible] is called Christ? For he knew th[illegible] envy they had delivered him." Barabbas was a notorious criminal.

> "The chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask for Barabbas and destroy Jesus. The governor answered and said unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They said, Barabbas. Pilate saith unto them, What shall I do then with Jesus which is called Christ? They all say unto him, let him be crucified. And the governor said, Why, what evil hath he done? But they cried out the more, saying, let him be crucified. When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it. Then answered all the people, and said, His blood be on us, and on our children. Then released he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus, he delivered him to be crucified." Matt. 27: 15-26.

That sin of choosing evil and despising the good had been inherent in our Jewish forefathers more than a thousand years before God poured out his fury upon the whole nation and allowed the temple to be destroyed and the people to be killed and scattered to the four corners of the earth. They always selected the evil way and rejected the good way. They always followed the false prophets and godless leaders, but despised the true messengers of God, for the simple reason that the latter disturbed them by rebuking their wrong doings, while the former flattered them and allowed them to pursue in peace and quietness their sin against God. Beginning with Moses, whom they nearly stoned to death, (See Ex. 17:4,) and ending with the Lord Jesus Christ the promised Messiah, whom they delivered to the hands of the Gentiles to be crucified, they have acted as the Word of God complains, "Woe unto them that call evil good and good evil, that put darkness for light and light for darkness, that put bitter for sweet and sweet for bitter. Woe unto them that are wise in their own eyes and prudent in their own sight." Isa. 5: 20-22.

There occurred not long ago in Chicago another funeral of a gangster; but he was a Gentile, and those that were present at the funeral were of his kind, and not religious people.

Christians know that the Jews are supposed to be God's chosen people, and therefore to know right from wrong. Imagine how they stand aghast and bewildered, thinking, how is it possible for Jews to put the seal of their approval upon a murderer? What has become of Abraham's children that they do honor a thug, a member of an organized group of bandits who rob and murder, while they disown and dishonor their greatest and most righteous prophet and Saviour the [illegible] ristians who hav[illegible] [illegible] and time to hel[illegible] [illegible] e ashamed to say [illegible] s have paid back by profaning and polluting His Holy name among the Gentiles. "And when they entered unto the Gentiles, whither they went, they profaned my holy name, when they said to them, These are the people of the Lord, and are gone forth out of his land." Ezek. 36: 20.

עמים" או צו ,,שילה": צום
די פעלקער זאמלען. אבער דאָ־
נהרו אליו כל הגוים". א אמת'ער
יו"ט פון איינזאמלונג. דערפאר

If ever God's name was profaned thru the evil deeds of his Jewish people it was by this act of giving a thug a Synagogue funeral.

Furthermore, there are more than a thousand rabbis in this great city and not one of them raised his voice against such an outrageous act. I[illegible] they too follow in the footst[illegible] of whom God speaks thru Isa. 56 10, saying, "His watchmen are blind, they are all ignorant, they are all dumb dogs, they cannot bark, sleeping, lying down, loving to slumber. Yea, they are greedy dogs which can never have enough and they are shepherds that cannot understand. They all look to their own way, everyone for his gain from his quarter." They are muzzled, they are slaves, and are afraid to speak, not one crying out against that wickedness. This, in spite of God's command saying, "cry aloud, spare not, lift up thy voice like a trumpet and show my people their transgression, and the house of Jacob their sins". Isa. 58: 1. On the contrary, when they preach, their sermons consist of praises of the Jewish people. They boast of the triumph of the Jew, the growth of Jewish influence in this free country. They pride themselves in the reclamation of Palestine from the Turk. They praise Jewish people for their wisdom, strength and valor. They tell the Jewish people that they need never fear any danger. Not a word do they utter concerning repentance, the reading of God's word, and endeavoring to do His will. They are blind leaders of the blind. They do not see the spirit of bitter opposition to the Jews which is rampant all over Europe, and to some extent in this country. Such are thy leaders, Oh Israel. On the other hand, there is a comparatively large number of Jews who have accepted the Lord Jesus Christ as their Saviour and walk humbly with the Lord. Those cannot keep silence. They tell their people the truth. They tell them that they need a Saviour because they have sinned against God, and continue doing so. They show them from the Word of God that nothing can secure remission for their sins but the blood of Jesus the Son of God who came down from Heaven, took upon Himself flesh in order to suffer and die for the sins of everyone who accepts His sacrifice. As it is written, "And Jehovah hath laid upon Him the iniquity [illegible] yourself the promise of eternal life and [illegible] show to the Christians that you really are grateful for what they are doing for our Jewish people?

charitable and good, or the one who tells you the truth from the Word of God? It is written "for there is not a just man upon earth that doeth good and sinneth not". Eccles. 7: 20. And again "and God saw that the wickedness of man was great in the earth and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually". Gen. 6: 5. God also told us thru the prophet Jere. 17: 9, saying, "the heart is deceitful above all things and desperately wicked, who can know it?"

And God sent unto us His only begotten son the Lord Jesus Christ who came just at the time the prophet foretold that He would come. He offered Himself up as a sin offering and whoever believes in Him, the spirit of God will indwell his heart and m[illegible] him a new born creature. Will you [illegible] Him now?

הבורא יתברך: אז ווען איינעם איז באשערט א גליק קאן מען זיך דערפון ניט אויסבעהאלטען אפילו אין בית המדרש. ווייל דארט אין יענעם בית המדרש גופא האט ער געפונען דעם טהייערסטען אוצר ישוע המשיח. הערט ווי אזוי —

זיצענדיג איבער א הארבען מהרש"א האט מען פלוצים אין בית המדרש דערהערט דאס נייעס אז בכן, א באנדע מיסיאנערן זיינען אנגעקומען נאך סעפער כדי די סעפעדער אידען אבצו... און אז זיי האלטען זיך אויף, אין עק שטאדט אין כאלופ־קעס. יענע בטלנים האבען ווי געוועהנליך פערשיע־דענע אויסגעטראכטע מעשות פון זיי דערצעהלט אז בכן, זיי טראגען גאלדענע צלמים מיט דימענטען באזעצט. אז זיי גיבען יעדען וואס וויל צו זיי צו־שטיין קרח'ס אוצרות און נאך אזאלכע שקרים. אונזער גרויס'ר איד [illegible] וויכ[illegible] דעם גאנצען אמת [illegible] איז נאך [illegible] טאג צוזאם מיט אן אנדערען ישיבה בחור ארויס נעגאנגען מחוץ למחנה זיי צו בעזוכען און מיט זייא א ויכוח צו האבען.

אונזער גרויסער איד האט זיך באלד איבער־צייגט אז מיסיאנערען האבען קיינע צלמים און אז זיי קויפען קיינעם ניט אב פאר געלד. זיי האבען נור צו טהון מיט דער ריינער אמונה וואס איז באזירט אויף דעם "כה אמר ד'". און אט זעהען מיר ביידע צדדים פארטיעפט אין דעם ווארט גא־טעס זיך האמפערענדיג מכח אמונה זאכען, בלעטע־רענדיג דאס תנ"ך אהער און אהין און איבעראל שיינט ארויס דער אמת אויף'ן הייליגען משיח. ווייל "כל הנביאים לא התנבאו אלא על ימות המשיח".

צוריק קומענדיג אין בית המדרש האט ער זיך ווידער געזעצט צו דער גמרא. זיין געדאנק איז אבער שוין ארומגעפלויגען אין תנ"ך צווישען יענע הבטחות וואס זיינען ערפילט געווארען אין ישוע המשיח.

בינו לבינו האט מען אין בית המדרש אנגע־הויבען שטארק צו רעדען אויף איהם מכח זיינע מחזקות מיט מיסיאנערען. די אידישע נאס האט אנגעהויבען שטארק מלשין צו זיין אויף איהם, און זעהענדיג אז ס' ווערט איהם דארט אונערטרעגליך ווייטער צו בלייבען איז ער אוועק נאך יאפע און פון דארט איז ער מיט דער ערשטער שיף אוועק נאך לאנדאן, ענגלאנד. וואו ער האט טייערע קרים־טליכע פריינד געפונען וועלכע האבען איהם לגמרי צו געצויגען צו דער קדושה וטהרה פון ישוע המשיח. און מיט א קורצער צייט שפעטער האט ער עפענטליך ערקענט ישוע אלס זיין גואל און זיין פודה ומציל.

אונזער גרויסער איד איז גלייך געגאנגען אין דער אוניווערזיטעט שטודירען און אזוי באלד ווי ער האט גראדואירט פון דארט איז ער צוריק נאך פאלעסטינא צוריק נאך זיין אלטער היים סעפעד און צו [illegible] דערצעהלט "מצאנו אתו אשר כתב עליו משה בתורה ו[illegible] ישוע מנצרת".

ער האט נישט נור אליין גע'הרש'ענט [illegible]עגען דעם משיח נייערט ער האט אויך א סך או[illegible]טהון בפועל. ער האט מיט זיין גאנצער ענערגיע מייד נ[illegible]יט און מיטגעהאלפען צו דער אויפבוי א האספיטאל פאר "סעפעד". ווי אויך א סקול אידיישע קינדער. ער האט אויך ארויס געגעבען חבורים, "אור העולם" און "גרעון ומלאך

רעוו. בן ציון פרידמאן

וועלכע זיינען געוועזן מתוק מדבש, זעהר באלעה־רענד און ערקוויקענד.

ער האט אויך געהאט די זכיה צו זעהן מעהרערע אידען ארויס קומען מאפילה לאור גדול ביישוע המשיח דורך זיינע דרשות און דורך זיינע טהאטען. יא אפילו זיין אייגענע שוועסטער וואס האט אם אנפאנג זעהר קרום געקוקט אויף איהם צוליעב זיין גלויבען אין משיח, יא אויך זי האט דעם "קשה עורף" געבויגען און אנגעהויבען אין איהם צו גלויבען. ער האט אסאך צובראכענע גע־מיטהער אויפגעריכט און אסאך דערשלאגענע הער־צער מחיה געוועזן. און "כל המחיה נפש אחת מישראל כאולו קיים עולם מלא". מי יתן והיה רבים בישראל כמוהו.

בית שר שלום

קאר. טרופ עוו. און וואלטאן סטריט. ברוקלין נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

"וקראת שמו עמנואל"

(ישעיה ז)

1

"מושיענו עמנואל בא אלנו
"לעמך ישראל, וגאלנו
"הנה בגלות עדנו נמצאים
"לצחוק ולעג היינו בגוים
"בא נא בא נא לפדתינו
"מושיענו עמנואל וגאלנו.

2

"על הצלב למעני מושיעי סבלת
"בער חטאים את נפשך למות מסרת
"מה עזה אהבתך הגדלה אלנו [illegible]
"כי בעדנו חטאים, ישוע מת למעננו
"בא נא בא נא לפדתינו
"מושיענו עמנואל וגאלנו.

3

"את אהבתך הגדלה לאחי אספר
"כי גאלי מת בעד עוני לכפר
"בכל לבבי ונפשי אשמיע את תהלתיך
"כי אין לנו מושיע זולתיך
"בא נא בא נא לפדתינו
"מושיענו עמנואל וגאלנו.

4

"בני ישראל את הנם להעמים הניפו
"הריעו זמרו את אהבתו ספרו
"בת ציון את הכתר לגאלך הרימי
[illegible] בשורתו השביעי

[illegible] ...... יאנג פיעפעלס מיטונג

ב"ה בכבודו ובעצמו האט אויך א סוכה. עס הייסט אין תהלים כ"ז: "כי יצפננו בסכה ביום רעה...." ד"ה, ווען עס וועט קומען א שלעכטע צייט וועט גאט מיך בעהאלטען אין זיין סוכה. אט דא זעהען מיר אז גאט האט עפעס אזא מין סוכה אין וועלכער מ'קען זיין געשיצט פון אלע צרות.

דאן הייסט עס ווידער אין ישעיה ד, ווען גאט רעדט דארט פון דעם טאג ווען דער "צמח ד'" וועט קומען און ס'וועלען איבערבלייבען פון דער גרויסער צרה, איינציגע אידען אין ירושלים, זאגט ער דארט: "וסוכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתר מזרם וממטר". דארט האבען מיר ווידער די סוכה וואס געהער צו גאט און וועט זיין א שוץ און א שירם פון אלערהאנד שטורם און בייזען געוויטער.

וואס פאר אן ארט סוכה זאל דאס אייגענטליך זיין וואס גאט ב"ה האט? וויאזוי קענען מיר גאט'ס סוכה ... ...

דאס וועל מיר זעהר לייכט קענען משיג זיין ווען מיר וועלען א בליק געבען צו אן אנדערער שטעלע אין תנ"ך. דער נביא עמוס קאפ. 9, זאגט אונז, אז ס'וועט קומען א שרעקליכער צארן פון גאט אויף אלע זינדיגע מענשען, דערנאך, הייסט עס דארט: "ביום ההוא אקום את סוכת דוד הנפלת", ד"ה, דאמאלס ווען די צרה וועט שרעקליך זיין וועט גאט אויפריכטען דוד'ס סוכה וועלכע איז צוזאם געפאלען.

אין דיזען פונקט זיינען מודה פיעלע מפרשים אז דאס מיינט מען דעם משיח, ווייל גאט האט פארשפראכען אז דאס מלכות בית דוד זאל אייביג בלייבען דורך דעם משיח וואס וועט ארויס קומען פון דוד און וועט פארטזעצען די מלוכה על כסא דוד.

אזוי האבען אויך עהרליכע אידען תמיד פערשטאנען און האבען צוזאם געשמאלצען דעם גרויסען סוד פון נביא עמוס מיט דעם גרויסען חג לד', סוכות. זיי האבען מתקן געווען אן אפיציעלע תפלה צו גאט: "הרחמן הוא יקום לנו את סוכת דוד הנפלת", ווייל דיעזע סוכה וואס גאט האט אידען געהייסען אויפבויען סימבאליזירט אויף זיין איינענע חיבה איז וועלכער גאט האט געוואוינט ווען ער האט זי אויפגעבויט. אזוי ווי די סוכה וואס אידען מאכען איז נור א דירת עראי, א צייטווייליגע סוכה, נור פאר זיבען טעג. אזוי איז אויך גאטס סוכה גע־בויעט געווארען נור פאר א קורצער צייט. און אזוי ווי די אירדישע סוכה איז אונטערוואַרפען דעם שטורם אזוי אויך איז גאטס סוכה, דער משיח, פון שטורם געטראפען געווארען בשעת מ'האט איהם געקרייצט אויפ'ן הר הגלגלת. זיין הבטחה איז אבער אז, "ביום ההוא אקום את סוכת דוד הנפלת", ד"ה, עס וועט קומען א צייט ווען גאט וועט צוריק אויפ־ריכטען די צובראכענע און געפאלענע סוכה, און יענע סוכה וועט זיין א באשיצונג און א באשירמונג אין צייט פון דער "עת צרה", אזוי ווי מ'האמיר שוין געזעהן אויבען פון ישעיה ד.

דוד המלך האט דורך'ן רוח הקודש אין פאר־אויס געזעהן יענע שרעקליכע צרה וואס ס'וועט קומען אויף דער מענשהייט. ער האט זיך אבער שטארק געפרעהט אז ער וועט זיך קענען בעהאלטען

איצט וועל מיר אויך פארשטעהן די נבואה פון ישעיה ל"ב, וואו עס הייסט: "הן לצדק ימלך מלך", דער משיח וועט מיט גערעכטינקייט קעניגען, "והיה איש", און ער וועט זיין א מענש, "כמחבא רוח", אזוי ווי א באהעלטעניש פון א שטורמווינד, "וסתר זרם", און ווי א באהעלטעניש פון א שלעכ־טען געוויטער.

אויבערפלעכליך איז עס אייגענטליך פריקרע, פארוואס זאל די סוכה איינמאל הייסען "סוכת דוד" און איינמאל הייסט זי "סוכה", מיט א חולם, ד"ה, גאטס סוכה? ווען מיר בליקען אבער ווייטער אין תנ"ך זעהען מיר טאקע אז דער משיח וועלכער איז גאטס סוכה, הייסט איינמאל דער "בן דוד" און אנאנדערעס מאל הייסט ער "בן אלהים". אין ישעיה ד הייסט ער "צמח ד'" און אין ירמיה כ"ג הייסט ער "צמח דוד".

... ... סוכה סימבאליזירט אויף גאטס סוכה, אזוי ווי דער איד דארף זיך ארויס ציהען פון א שעהנעם גרוימען און גרויסען הויז אין א שוואך געבויטעןביידעל, א סוכה וועלכעס איז באשרענקט אין רוים און אין געמיטהליכקייט, אזוי האט אויך ... ט ב"ה ארויסגעצויגען פון דעם וואונדערבארען שעהנעם בית המקרש אדער משכן און האט זיך מצמצם געווען אין דעם מענש, דעם משיח, וואס איז גאטס סוכה, אזוי ווי עס הייסט אין תהלים ע"ח: "ויטש משכן שלו אהל שכן באדם".

און דאס וואס אונזער אירדישע סוכה איז געבאטען געווארען פאר זיבען טעג האט די באדיי־טונג אויף די זיבען זאכען מיט וועלכער גאט ב"ה האט כאראקטעריזירט זיין סוכה, דעם משיח בן דוד דעם גזע ישי. מיר געפינען אז ער באזיצט זיבען'ערליי גייסטער: "ונחה עליו רוח ד' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ד' ... (ישעיה י"א)

און אויבשאן גאטס סוכה דער משיח איז דעם שרעקליכען שטורם אונטערגעגאנגען בשעת מ'האט איהם גע'הרג'עט אויפ'ן צלב מחוץ ירושלים אלץ צוליעב דער זינדיגער מענשהייט כדי זיי זאלען דורך איהם האבען א תקומה, איז ער אבער ניט פער־בליבען טויט דארט אין קבר נייערט ער איז אויפ'ן דריטען טאג אויפגעשטאנען פון דעם קבר און איז צוריק ארויף צו זיין הערליכקייט לימין הגבורה אזוי ווי עס איז באשטעטיגט געווארען אפילו אין פראפא־נישע היסטאריע, און ער וועט צוריק קומען צו זיין דער מלך צדק, און עס וועט ערפילט ווערען די גרויסע נבואה פון ישעיה ב': "ונהרו אליו כל הגוים". אלע גוים וואס וועלען איבערבלייבען נאך דער שרעקליכער צרה וועלען זיך צו איהם ציהען און איהם דיענען. און דאמאלס וועלען אויך אלע מלחמות אויפהערען. "וכתתו חרבותם... לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה". ישעיה ב.

איצט וועל מיר שוין פערשטעהן פארוואס סוכות הייסט "חג האסיף". אזוי ווי סוכות איז אין צייט פון איינזאמלען די פרוכט פון גאנצען לאנד אזוי וועט אויך זיין יענע סוכה פון גאט אין צייט ווען אלע פעלקער וועלען זיך איינזאמלען צום משיח. כאטש די איינזאמלונג פון פיעלע מענשען אונטער פיעלע נאציאנען האט שוין לאנג אנגעהויבען אזוי ווי יעקב אבינו האט בנבואה געזעהן ווייל ער האט ... קהת עמים" אז צו "שילה". צום ... זיך די פעלקער זאמלען, אבער דא־ ... ין "ונהרו אליו כל הגוים". א אמת'ער ... א יו"ט פון איינזאמלונג. דערפאר

הייסט סוכות א "חג האסיף".

און אזוי ווי דאמאלס וועט זיין דער התגלות אלהים דא אויף דער ערד, טאקע אין יענער סוכה, אין דעם משיח, וועט עס בפילא זיין א "חג לד'", און אהין ווייזענדיג מיט'ן פינגער צו יענער סוכה, רופט גאט אן אויך אונזער סוכה מיט'ן נאמען "חג לד'".

עס וועט דאמאלס מקוים ווערען וואס אידען בעטען מיט'ן מויל אבער ווילען זיך ניט צו־ריהרען אפילו מיט'ן קליינסטען פינגער, נעמליך: "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ד' אלהי ישראל מלך". אהין קוקענדיג צו אזא גלויררייכע צייט האבען גאט־טעס־פירכטיגע מענשען, גלויביגע אין ישוע המשיח, אן אמת'ע שמחה, זעהענדיג מאסען מענשען ציהען זיך צו ישוע המשיח און וועלען דורך איהם, וועלכער ... סוכה, געשיצט ווערען פון דעם יום גדול ונורא. דערפאר הייסט סוכות "זמן שמחתנו" סימבאליזירענדיג יענע גרויסע שמחה פון אלע פעל־קער דורך'ן הייליגען משיח.

אין דעם זין פארשטעהען מיר אויך פארוואס דער משיח ווערט אין גאט'סווארט אנגערופען "שר שלום" ווייל, ווי מיר האבען אויבען געזאגט, וועט דאמאלס מעהר קיינע מלחמות זיין, אויף וועלכעס דער איד בעט אזוי ערענסט: "ופרוס עלינו סוכת שלומך", אזעלכעס מיינט די סוכה פון ישוע המשיח וועלכע איז די סוכת שלום.

ווילט איהר ליעבע לעזער האבען די האפנונג פון יענער גלויררייכער צוקונפט? ווילט איהר זיין דאמאלס געשיצט פון דער עת צרה? ווען יא, דאן מוסט איהר טהון אזוי ווי פאלגט:

איהר מוסט ארויס ציהען פון אייער אלטער וואוינונג. פארגעסען אייער אלטע שנאה צו ישוע המשיח. אין איהם גלויבען און אין איהם זיך שיצען. "אשרי כל חוסי בו". פאלגט גאטס עצה פון תהילים מ"ה: "שכחי עמך ובית אביך ויתאו המלך יפיך".

גרויסע אידען

דאס בילד און די ביאגראפיע איז פון דעם גרוי־סען איד, רעוו. בן ציון פריעדמאן פון רוס־לאנד.

מר. פריעדמאן איז געבוירען און אויפגעצויגען געווארען ביי זעהר פרומע עלטערן. (חסידים) און זייענדיג א בן יחיד דערצו, האבען זיינע עלטערן ניט אנדערש געוואלט נור א רב, און דוקא א גרוי־סען רב פון איהם צו מאכען. זיינע עלטערן האבען איהם אויף דעם סמך געהאלטען ביי די בעסטע מלמדים און שפעטער אויך אין דער בעסטער ישיבה.

זייענדיג אזוי פרום האבען זיינע עלטערן פון תמיד־אן געשטרעבט צו עמיגרירען נאך ארץ ישראל דארט צו לעבען און דארט אויך צו שטערבען. ביחוד איצט, ווען זייער בן יחיד האט געציינט אלע סמנים צו ווערען א גדול בישראל האבען זיי א פיעל גרע־סערן כח בעקומען אהין צו פאהרען דארט זייער זוהן אויפצוציהען על דרכי התורה ... א הורצ... ... פאליע זיך באזעצען אין דער שטאדט ספעד און זין דארטיגען בית המדרש זיצט זיך אונזע "ב...יון" מיט אנדערע תלמידי חכמים און לערענט ... מיט מפרשים. און אט זעהען מיר די גבורת

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רעה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט׳ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

50 CENTS A YEAR SUBSCRIPTION PRICE

Published Monthly by the Williamsburg Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

OCTOBER, 1925
VOL. VI, No. 2

דער וויענער קאנגרעס

דער ציוניסטישער קאנגרעס וועלכער האט אקארשט שטאטגעפונען אין וויען האט אויף זיך געצויגען די אויפמערקזאמקייט פון דער גאנצער וועלט וועגען צוויי אורזאכען: ערשטענס איז די וועלט אויפגערודערט געווארען פון דעם נייעס אז 10,000 גוים זיינען זיך צוזאם געקומען אין די גאסען פון וויען און געשריגען "נידער מיט די אידען". וועז נישט די גרעסטע אנשטרענגונג פון די דארטיגע רעגירונג וועלכע האט צוגעשטעלט 7500 פאליציי, וואלט זיך דארט געוועז אויסגעלאזט מיט א זאלכע פאגראמען וואס אידען האבען אפשר נאך קיינמאל נישט ביינעוואוינט. אבער א דאנק די רעגירונג איז עס אבגעלאפען אהן א קאטאסטראפיע.

צווייטענס האט זיך דיעזער קאנגרעס אזוי געשטופט אין די אויגען צוליעב די שטעלונג פון קאנגרעס צו זייער פיהרער ווייצמאן און צו זיינע עקזעקוטיווע. ווי מיר שוין וויסען האט זיך דער קאנגרעס ענטזאגט צו געבען "א וואוט אוו קאנפידענץ", ד"ה, א צוטרויאונגס־שטימע צו זייער פיהרער, דערפאר האט היים ווייצמאן רעזיגנירט. שפעטער האבען שוין די קריטיקער חרטה געהאט און ווייצמאן איז ווידער געבליבען זייער פיהרער.

דאס איז עפעס אזא מין לעכערליכע קאמעדיע וואס קען זיך נור צופאסען צו א קינדער־שפיעל. דיעזער אינצידענט צייגט אונז אז אידען האבען נאך קיין פארטשריט געמאכט זייט זיי זיינען געוועז אין דער מדבר. אויך זיי, אונזערע אור־אור־עלטערן האבען קיין צוט [illegible] האט צו דעם גרויסען פיהרער משה רבינו און איהם זיין לעבען פערביטערט. אט הערען מיר זיי זאגען "נתנה ראש ונשיבה מצרימה" און באלד הערען מיר דעם גרויסען פיהרער זיך בעקלאגען זאגענדיג: "עוד מעט וסקלנו". ד"ה, באלד באלד וועלען זיי מיך אויך שטייניגען. און צו זיין בעדויערען האט ער זיי געמוזט כאראקטעריזירען אלס א "עם קשה ערף", "דור [illegible] ופתלתל". א דור וואס איז פארקרימט און [illegible] [illegible], עפעס ר"ל ווי א מויל־עזעל ווען עס שפארט זיך איין און שטעלט [illegible] אב. אי[illegible] האט און בראק[illegible] עס זיך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שטויסט, ער צידיק מיט די הינטער־פיס אז איז פשוט סכנת נפשות צו איהם צו צוקומען.

עס איז פאראן פיעלע פעלקער אין דער וועלט אבער אונטער קיינע קען מען אזאלכעס געפינען.

יעדעס פאלק, נאציע, אדער גרופע פון מענשען וואס ווילען עפעס גוטעס אקאמפליצירען פאלגען זייער פיהרער און בעגליקען. אן ארמעע פון סאלדאטען זיינען תמיד אונטערווארפען מיט די שטרענגסטע דיסציפלין אונטער זייער קאמאנדיר, אלא ווען ניט, וואלט די גאנצע ארמעע צופאלען אין שטיקלעך.

ווען מ׳וויל די זאך גוט אנאליזירען געפינט מען אז די הויפט אורזאך פון די אנאמאלישע שטעלונג צו פיהרערשאפט ליגט אין דעם אידישען "איך". אין דעם "אני ואפסי", וועלכעס ברינגט די מכה פון "ואבדה חכמת חכמיו". (ישעיה כ"ט) אט דיעזע מכה האט תמיד גורם געוועז אז יעדער איד מיינט אז ער איז דער גרעסטער חכם. אזוי־נאך קענען זיי זיך נישט לאזען פיהרען ביי איינעם ווייל יעדער פון זיי דענקט צו זיין גרעסער פון צווייטען.

אט אין אזא ליכט ערשיינט דער וויענער קאנגרעס צו דער וועלט.

א סך מאל אין דער אידישער היסטאריע האט גאט ב"ה געשיקט צום אידישען פאלק איין פיהרער נאך׳ן אנדערן. אלע זיינען געוועזן געטליכע שלוחים "אנשי אמת שונא בצע" און האבען געוואלט נור גוטעס טהון צו אידען. די היסטאריע זאגט אונז אבער, אז אידען האבען זיי אלע פארווארפען און פעראכטעט. פיעלע האט מען אריין געווארפען אין תפיסה. און איינינע האבען זיי גאר גע׳הרג׳עט, ביז גאט האט אויסגעגאסען זיין צארן אויפ׳ן אידישען פאלק און אויפ׳ן הייליגען לאנד.

שפעטער האט גאט געשיקט זיין לעצטען שליח אין דער פערזאן פון ישוע המשיח, ער האט געוויינט מיט בלוטיגע טרעהרען ווען ער האט פאראויס געזעהן דעם אידישען חורבן, נור אזוי ווי אידען האבען געטהון מיט זייערע פריהעריגע נביאים האבען זיי אויך געטהון מיט ישוע המשיח, זיי האבען איהם פארווארפען, פארשטויסען און איהם געלאזט הרג׳ענען.

ישוע המשיח האט זיי געווארענט אז זיי זאלען תשובה טהון. נישט נור מיט די ליפען זאגען "אשמנו", און נישט נור מיט דער פויסט זיך קלאפען "על חטא". נייערט מיט דעם הערץ תשובה טהון, ווייל "רחמנא לבא בעי". גאט וויל דאס הערץ. אי[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זיין [illegible] און זיי אין [illegible] [illegible] ישוע המשיח זיי עוואל[illegible]

דאס אבער דער שטן נישט צו־געל[illegible] האט זיי געמוזט זאגען דעם ביטערן מאת אביכם השטן. . . את מעשה

[illegible] [illegible] [illegible] ...... יאנג פיעפעלס מיטוג

[illegible] עושיר"

[illegible] ח) יא אויך דער שטן האלט זיך [illegible] גער פון יערען אנדערען באשעפעניש אפילו פון באשעפער זעלבסט! דער טאקע לאזט זיך דער שטן נישט פיהרען פון קיינעם און אזוי ווילען אויך אידען זיך נישט לאזען פיהרען פון קיינעם אפילו ניט פון גאטס ווארט וועלכעס צייגט אהין אויף דעם הייליגען משיח.

עס איז אבער נאך תמיד אין יעדען דור געוועזען א גרופע מיט נאבעלע אידען וואס האבען זיך ניט געהאלטען פאר גרויסע חכמים און האבען זיך יא צוגעהערט צו גאטס ווארט (דבר ד) און האבען יא געגלויבט אין ישוע המשיח און זיך יא געלאזט פיהרען פון איהם.

אט דאס האט ישעיה הנביא איינגעשלאסען אין זיין נבואה: "לולי ד׳ צבאות הותר לנו שריד כמעט כסדום היינו לעמרה דמינו". (ישעיה א) גאט זאל זיך מרחם זיין אויף כל ישראל אז אלע זאלען אוועק לעגען זייער אייגענע נארישע חכמה און זיך פארטיעפען אין גאטס חכמה דורך ישוע המשיח.

סוכות

דער יו"ט סוכות האט מעהרערע נעמען. ערשטענס הייסט ער: "חג הסוכות", צווייטענס הייסט ער: "חג האסיף", דריטענס הייסט ער: "זמן שמחתנו" און פיערטענס ווערט ער אנגערופען: "חג לד׳". דער יום־טוב ווערט אנגערופען "סוכות", ווייל "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים". (ויקרא כ"ג) ד"ה, אידען דארפען וואוינען אין ביידלאך ווייל גאט האט אידען געזעצט אין ביידלאך ווען ער האט זיי ארויסגענומען פון מצרים. "חג האסיף" ווערט ער אנגערופען ווייל דאמאלס איז די צייט פון אריינזאמלען די פרוכט פון לאנד. "זמן שמחתנו" הייסט ער, ווייל גאט האט אונז אנגעזאגט אין דער הייליגער תורה: "ושמחתם". און אביסעלע שפעטער וועל מיר זעהען פארוואס דער יו"ט ווערט אויך אנגערופען "חג לד׳".

מיר וועלען דא בעטראכטען ווי וואונדערבאר דיעזע אלע נעמען זיינען צוזאמענגע[ב]ונדען אזוי ווי די [illegible]

the Post Office at Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 3, 1897